

XI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo19 ,2-6a)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Iisraeli rahvas läks Refidimist teeles ja jõudis Siinai kõrbele ja jäi mäejalamile laagrisse. Aga Mooses läks üles Jumala juurde ja Issand hüüdis teda ülalt: "Ütle Jaakobi soole ja kuuluta iisraeli lastele nõnda: "Te olete näinud, mis ma tegin egiptlastele, kuidas ma kandsin teid kotkatiivul ja tõin teid enda juurde. Ning kui te nüüd kuulate minu häält ja peate kinni mu lepingust, siis olete teie minu omad, kõigi rahvaste hulgast, sest minu päralt on kogu maailm. Ja teie olete mulle preestrite kuningriik ja püha rahvas"."
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps100 ,1-2 3. 4b-5b R:3c)

R: Meie oleme Issanda rahvas ja kari tema karjamaal.

Rõkake rõõmust Issandale, kõik maad,
teenige Issandat rõõmuga.
Rõõmuhoisetege tulge tema palge ette.

R:

Mõistke, et Issand üksi on Jumal,
tema on meid loonud ja tema omad me oleme,
tema rahvas ja kari tema karjamaal.

R:

Tulge tema väravaisse rõõmuga,
tema õuedesse kiituselauludega,
sest Issand on hea
ja tema heldus kestab igavesti.

R:

(Teine lugemine Ro5 ,6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, Kristus suri meie eest sellel ajal, kui me olime alles nõdrad ja jumalatud. Vaevalt suudaks keegi püha inimese eestki surma minna - ehk küll paneks mõni oma elu kaalule hea inimese eest. Aga Jumal ilmutab meile oma armastust selle kaudu, et Kristus on surnud meie eest siis, kui me alles patused olime. Kui me nüüd oleme tema veres õigeks saanud, siis seda kindlamini me pääseme Kristuse kaudu Jumala viha eest. Sest kui Jumala Poeg meid oma surma läbi on vaenlastena Jumalaga ära lepitatud, siis kui palju enam võime olla veendunud oma lunastuses tema Poja elu väel. Veel enam, me võime kiidelda Jumalast meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi, kelles me nüüd oleme temaga ära lepitatud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi)

Halleluuja. Seeme on Jumala Sõna, aga Kristus on külvaaja -
kes tema leiab, selle on igavene elu. Halleluuja

(Evangeelium Mt9 ,36 - Mt10 ,8)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus nägi rahvahulka, hakkas tal neist kahju, sest nad olid väsinud ja kurnatud nagu lambad, kellel ei ole karjast. Ja ta ütles oma jüngritele:
"Lõikust on palju, aga töötegijaid vähe. Seepärast paluge lõikuse Issandat, et

ta läkitaks töötegijaid välja oma lõikusele." Ja Jeesus kutsus oma kaksteist jüngrit enda juurde ning andis neile meelevalla kurjade vaimude üle, et nad võiksid neid välja ajada ning ka ravida kõiki tõbesid ja haigusi. Aga nende kaheteistkümne apostli nimed olid: Siimon, keda hüüti Peetruseks ja Andreas, tema vend; Jaakobus, Sebedeuse poeg ja Johannes, tema vend; Filippus ja Bartolomeus, Toomas ja tõlner Matteus; Jaakobus, Alfeuse poeg ja Tadeus, seloot Siimon ja Juudas Iskariot, kes tema ära andis. Need kaksteist saatis Jeesus teele ja ütles neile: "Ärge minge võõraste rahvaste juurde ega ühtegi samaarlaste linna, vaid minge pigem Iisraeli soo kadunud lammaste juurde. Aga minnes kuulutage: Taevariik on lähedal! Tehke haigeid terveks, äratage surnuid üles, tehke pidalitõbiseid puhtaks, ajage välja kurje vaime. Muidu olete saanud, muidu andke!"
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armas kuulaja, sattusin kord nägema juudisoost kirjaniku poolt loodud näidendi telelavastust, mis tõi vaatajate ette ühe juudi perekonna traagilise loo. Üks episood sellest näidendist jäi eriti teravalt meelde. Juba täiskasvanud perepoeg küsis oma emalt: "Ema, ütle mulle, miks inimesed meid, juute, ei armasta?" Vana naine vastas: "Aga mille eest nad peaksidki meid nüüd nii väga armastama?"...

Head küsimused mõlemad, mida peaksime meiegi endale esitama, nii omaenda rahva ajaloo ja oleviku, kui eelkõige iseenda kohta.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, oma südames on ilmselt igaüks oma rahvuse üle uhke. Iga rahva ajaloo on ülevaid momente ja kangelasi, kellest räägitakse legende, kes on kord üksikud hõimud rahvuseks ühendanud, iseseisvate riigile aluse pannud. Kahjuks selgub lähemal vaatlusel nii mõnigi kord, et rahvaste ühendamised on ühel või teisel viisil olnud vägivaldsed. Suuremad rahvad on vallutanud väiksemaid ja pahatihti nad iseendasse sulatanud, hävitanud nende keele ja kultuuri. Väikerahvad aga haletsevad ennast ja kannatavad sisekonfliktide käes, mis tekivad oma rahvakillu iseseisvuse eest võitlevate patriootide ja okupantide käsilaste vahel. Viimased püüavad vallutajatele meele järgi olla, kuid soodsa hetke tulles on nad enamasti valmis neidki otsekohe reetma.

Pilt, mis meile evangeeliumist vastu vaatab, puudutab samuti seda rahvaste ja kultuuride vahelist problemaatikat. Kui me küsime, kas Jeesus oli natsionalist, siis leiame sellele nii mõnegi kinnituse isegi selle sõna halvas mõttes. Korduvalt rõhutab ta, et teda pole saadetud kellegi muu kui Iisraeli soo kadunud lammaste juurde (Mt 15,24) ja et pääste tuleb juutidelt (Jh 4,22). Kui kaanani naine palub teda oma tütre pärast, siis vastab Jeesus lausa solvavalt: "Ei ole ilus võtta laste leiba ja visata koerakestele." (Mt 15,26).

Kuid samas kuuluvad temale ka need sõnad, mis ta ütles rooma väeülemale osutades: "Tõesti, ma ütlen teile, nii suurt usku ei ole ma leidnud Iisraelis ühelgi!" (Mt 8,10) Ja viimaks lausa sajatusena kõlav kuulutus oma rahva vastu: "Kivi, mille hoonehitajad tunnistasid kõlbmatuks - seesama on saanud nurgakiviks. Seepärast ma ütlen teile: Jumala riik võetakse teie käest ära ja antakse sellele rahvale, kes temale vilja kannab." (Mt 21,42-43)

Muidugi ei saa jätta sedagi mainimata, et need, kes Jeesuse surma mõistsid, olid tema rahvuskaaslased - tõelised natsionalistid, kes ei pidanud muulasi inimesteks, isegi kui need käitusid laitmatult. Seevastu roomlased, vihatud okupandid - nemad oleksid Jeesuse vabaks lasknud...

Nagu pühakiri täiesti ühemõtteliselt kinnitab, tuli Jeesus ennekoike oma rahva juurde, kuid peagi kohtus ta muulastega, kes käitusid juutidele ilmutatud seaduse vaimus ja tegid seda intuitiivselt isegi paremini kui tähenärimisse

takerdunud juudi kirjatundjad. Jeesus ei öelnud kõigile muulastele "herzlich willkommen", vaid tunnustas ainult neid, kes olid tundma õppinud selle maa kultuuri ja väärtushinnanguid, kuhu nad olid elama asunud, ja said aru, et üldiste inimõiguste kõrval on olemas ka sama üldised inimkohustused. Tuli välja, et nad said sellest isegi paremini aru kui töötatud maa päriselanikud, algsed Jumala töötuste pärijad.

Armsad õed ja vennad, mida ütleks Jeesus sulle, kui ta oleks sinuga ühest rahvusest?... Kuigi siin maailmas on võimalik oma kuritegelikult hoolimatut käitumist avaliku arvamuse enamuse taha peita, pole kollektiivset süüd tegelikult olemas. Kõik rahvad koosnevad üksikisikutest. On vaid üksikisiku valikud ja vastutus Jumala kohtu ees. Ja kui me usume Kristusesse, siis on ka meie kohus elada tema eeskuju ja põhimõtete järgi. Aamen.